

Temat: Wierzyć we Wspólnocie

a) Cel dydaktyczny: Uświadomienie jak ważna w życiu chrześcijan jest wspólnota

b) Cel wychowawczy: Zachęcić do aktywnego udzielania się we wspólnotach

Pomoce: Biblia, świeca, zapalniczka, kartki papieru ok.30 szt., długopisy

Treść

1.Wstęp - Modlitwa na rozpoczęcie spotkania

Animator rozpoczyna spotkanie od zapalenia świecy, znaku krzyża i modlitwy do Ducha Świętego:
„**Duchu Święty, który oświecasz...**”

2.Treść właściwa

Animator wita wszystkich uczestników i rozpoczyna spotkanie posługując się zabawą: „Niedokończone zdania” Każdy z uczestników ma dokończyć zdania „ Mam na imię...(?)”, „ Przyjechałem z...(?)”, „Lubię...(?)”.

I. Widzieć

Chciałbym dowiedzieć się, czym dla was jest wspólnota i jak ją rozumiecie. Odpowiemy sobie na to pytanie na zasadzie zabawy „słoneczko”. Rozdam wam teraz karteczki, na których napiszecie wasze odpowiedzi na pytanie:

-Czym dla mnie jest wspólnota? (Animator daje karteczki i długopisy każdemu uczestnikowi po czym daje kilka minut na napisanie odpowiedzi na pytanie „Czym dla mnie jest wspólnota” Każdy wypisuje swoje odpowiedzi .Następnie na środku wokół pytania rozkładamy odpowiedzi.

Podsumowując: Dziękuję za wasze wypowiedzi. Jak widzicie, mamy różne interpretacje słowa „Wspólnota”. A czym tak naprawdę jest wspólnota? Wspólnota to m.in. poczucie bezpieczeństwa, nadzieja na lepsze jutro, pogłębienie relacji z Bogiem...

-Co daje życie we wspólnocie? (Pomaga w przewyższaniu samych siebie i zachęca do pracy nad sobą, uczy cierpliwości, współpracy w grupie)

Świadectwo: Pozwólcie, że przedstawię wam świadectwo pewnej młodej osoby:

Jestem wierzący, ale do kościoła nie chodzę. Mam osobiste relacje z Bogiem i nie potrzebuje żadnej instytucji, która będzie mnie pouczała w sprawach wiary. Kapłani to tylko ludzie, więc są grzeszni i omylni. Często modlę się i rozmawiam z Bogiem na łonie natury -w górach, w lesie, nad morzem -bo w tych miejscach bardziej czuję jego obecność. Potrafię dostrzec Boga w porannym słońcu, w kroplach rosy na wiosennych kwiatach, w śpiewie ptaków. Kiedy się modlę na łonie przyrody, wydaje mi się, że całe stworzenie wielbi Boga wraz ze mną. Mówiąc krótko: Bóg -TAK, Kościół-NIE!

-Czy podzielasz stanowisko tej osoby?

-Jakie znaczenie ma dla ciebie kościół?

II.Osądzić

Animator prosi jedną chętną osobę do odczytania fragmentu Pisma Świętego:

Jeśli dwóch z was na ziemi zgodnie o coś prosić będzie, to wszystko otrzymają od mojego Ojca, który jest w niebie. Bo gdzie są dwaj albo trzej zebrani w imię moje, tam jestem pośród nich (Mt 18,19-20)

-Według tego fragmentu w ile osób możemy stworzyć wspólnotę w której będzie Jezus?

Trwali oni w nauce Apostołów i we wspólnocie, w łamaniu chleba i w modlitwach. Bojaźń ogarniała każdego, gdyż Apostołowie czynili wiele znaków i cudów. Ci wszyscy, którzy uwierzyli, przebywali razem i wszystko mieli wspólne (Dz.2,42-44)

-Co robili apostołowie we wspólnocie? (Łamali chleb i się modlili)

Nie tylko za nimi proszę, ale i za tymi, którzy dzięki ich słowu będą wierzyć we Mnie: aby wszyscy stanowili jedno, jak Ty Ojczy, we Mnie, a Ja w Tobie, aby i oni stanowili w nas jedno, aby świat uwierzył, że Ty mnie posłałeś. I także chwałę, którą Mi dałeś, przekazałem im, aby stanowili jedno, tak jak My jedno stanowimy. Ja w nich, a Ty we Mnie! Oby cię tak zespolili w jedno, aby świat poznał, żeś Ty Mnie posłał i że ty ich umiłowałeś tak, jak Mnie umiłowałeś. (J 17,20-23)

-Co ma stanowić wspólnota według Jezusa?(*Jedno*)

Świadectwo: Posłuchajmy teraz świadectwa pewnej dziewczyny, która przedstawia jak bardzo wspólnota pogłębiła jej relacje z Bogiem.

We wspólnocie jestem od prawie trzech lat, wstąpiłam do niej po kursie Nowe Życie. Słuchając konferencji, świadectw, czułam, że to jest wspólnota, do której chce należeć. Prosząc Ducha Św. o światło w jakim kierunku mam iść, usłyszałam w sercu słowa: „To jest Twoja wspólnota, tam przygotowałem Ci miejsce”. Chciałam być blisko Boga, wzrastać, pogłębiać wiarę, wielbić Go, uczyć się, potrzebowałam czyjegoś prowadzenia.

We wspólnocie rozkochałam się od nowa w Słowie Bożym, które razem na głos czytamy i rozważamy. Tutaj doświadczam głębokiej obecności Boga, jego bezwarunkowej miłości. Bywa, że na spotkanie idę zmęczona, obciążona trudnymi sytuacjami, problemami, gdy tylko zaczynamy wielbić Boga, śpiewać całym sercem, oddawać mu wszystkie trudy, wszystko odchodzi. Czuję się umocniona, obmyta, odnowiona, radosna. Wracam do domu z uwielbieniem, z pokojem, wszystkie problemy blakną, bo przecież Bóg się wszystkim zajmie; a Duch Święty na spotkaniu, daje siłę na cały następny tydzień.

We wspólnocie poznałam też wspaniałych, ciepłych, serdecznych ludzi. Dzielimy się ze sobą swoim doświadczeniem Boga, Słowem Bożym, wspieramy się, pomagamy sobie nawzajem. To dzięki Bogu i wsparciu wspólnoty przeszłam w moim życiu, trudne dla mnie sytuacje, takie jak przeprowadzka z rodzinnego domu, okres braku pracy. To wspólnota wspierała mnie i troszczyła się o mnie, o to czy niczego mi nie brakuje.

Doświadczylam ich troski i wsparcia w czasie choroby, kiedy lekarz nie wiedział jak mi pomóc, żadne leki nie działały, stan zdrowia się pogarszał, a w perspektywie był pobyt w szpitalu. To modlitwa wspólnoty sprawiła, że choroba się zatrzymała, nastąpił przełom i powoli wracałam do zdrowia.

W grupie doświadczylam, jak cenne jest doświadczenie i światło innych osób. To we wspólnocie ciągle odkrywam Boga na nowo, wspólna modlitwa, śpiew, dzielenie się Słowem Bożym, przemienia moje życie, przemienia moje serce, umacnia wiarę, uczy, co jest naprawdę ważne, przewartościowuje moje myślenie, zmienia priorytety, wartości, uczy kochać ludzi, patrzeć na nich oczami Boga. Zmieniła się moja modlitwa, przysła miłość do Eucharystii, codziennego uczestnictwa we Mszy Świętej.

Wspólne trwanie, modlitwa dają siłę, aby iść dalej bez lęku, bo z BOGIEM.

-Jak zmieniło się jej życie po dołączeniu do wspólnoty?

-Czego doświadczyla we wspólnocie? (*Obecności Pana Boga, jego miłości*)

-Kogo prosiła o wskazanie drogi? (*Ducha Świętego*)

-Co pomogło jej w trudnych chwilach? (*Wspólnota*)

Wspólnota daje nam oparcie i siłę która pozwala nam trwać przy Jezusie. To tak jak z zapalkami jedną łatwo jest złamać, ale garści już nie. Będąc razem łatwiej nam jest trwać w Bożej miłości i nawzajem napędzać się do zbawienia. To właśnie tam możemy poznać ludzi z którymi możemy dzielić się słowem Bożym. To właśnie wspólnota daje nam oparcie dzięki któremu nie musimy się lękać.

III. Działać

Skoro zauważamy jak dużym wsparciem jest dla nas powierzenie się Panu Bogu, wspólnota, wsparcie przyjaciół. Chciałbym zaprosić was do pewnego zadania. Rozdam wam kartki i długopisy. Waszym zadaniem będzie wymyślić jakieś chwytliwe hasło, krótkie przemówienie, które zachęci waszych znajomych do włączenia się we wspólnotę parafialną, pogłębienie swojej wiary i oddanie wszystkiego Bogu.

Animator rozdaje kartki i długopisy. Daje czas na pracę w grupach. Po wyznaczonym czasie prosi o prezentację zadań. Po zakończonych prezentacjach prosi uczestników o opinię i ocenę prac.

3. **Hasło spotkania**

Boża miłość najpiękniej jaśnieje we wspólnocie

4. **Piosenka spotkania**

„Wierzę w kościół Chrystusowy”

5. **Zadanie apostolskie**

Spróbuję znaleźć czas aby bardziej zaangażować się we wspólnotę RAM, przyprowadzić kolegę, koleżankę na spotkanie.

6. **Modlitwa na zakończenie**

Panie Boże. Dziękujemy ci za to spotkanie i za każdego członka naszej wspólnoty obdarz nas łaską wiary, abyśmy dostrzegli wszystko co nam dajesz, dziękuję że chronisz nas od zła dodaj nam odwagi zawierzenia tobie. Proszę o bezpieczny powrót do domu i spokojną noc abyśmy każdego dnia mogli cieszyć się darem życia jaki nam dałeś. „Święty Michale Archaniele”

